

P. Fuzier

Dingen die moeilijk te verklaren zijn

‘Over hem hebben wij veel te zeggen, dat ook moeilijk te verklaren is.’

Hebreeën 5:11

De brief aan de Hebreeën opent voor ons de hemel en laat ons daar de heerlijke Persoon van Christus zien, die op aarde is gekomen om het verlossingswerk te volbrengen. Hij heeft *‘het kruis verdragen, terwijl Hij de schande heeft veracht, en is gaan zitten aan de rechterzijde van de troon van God’* (Hebr. 12:2).

Tot op dat moment was de weg in het heiligdom nog niet geopenbaard. *‘Maar Christus... die Zichzelf vlekkeloos aan God heeft geofferd... is eens voor altijd ingegaan in het heiligdom na een eeuwige verlossing verworven te hebben... Want Christus is niet ingegaan in het met handen gemaakte heiligdom, een tegenbeeld van het ware, maar in de hemel zelf, om nu te verschijnen voor het aangezicht van God voor ons’* (Hebr. 9:8-24).

De slachtoffers die overeenkomstig de wet geofferd werden, konden hen die naderden nooit volmaken. Door één offerande heeft Hij nu voor altijd hen volmaakt, die geheiligd worden. We worden nu opgewekt om te naderen met een waarachtig hart, in volle zekerheid van het geloof, de harten door besprenkeling gezuiverd van het kwaad geweten en het lichaam gewassen met rein water (Hebr. 10:1, 14, 22).

We worden hiertoe opgewekt, omdat we vrijmoedigheid hebben om in te gaan in het heiligdom en omdat we een grote Priester over het huis van God hebben (Hebr.10:19, 21). Wie is deze grote Priester over het huis van God? De apostel

spreekt over Hem in hoofdstuk 5. Het Oude Testament stelt ons twee mannen voor, die speciaal aangesteld werden in het ambt van hogepriester: Aäron en Pinehas (Lev. 8 en 9; Num. 25). Aäron werd door God geroepen om het hogepriesterschap te bedienen (Hebr. 5:4). Pinehas kreeg het recht het ambt uit te oefenen, doordat hij verzoening had gedaan voor de Israëlieten (Num. 25:10-13).

Dat zijn juist de twee aspecten die de aandacht trekken in het hogepriesterschap van Christus: *'Zo heeft ook Christus niet Zichzelf verheerlijkt om hogepriester te worden, maar Hij die tot Hem gesproken heeft: 'U bent Mijn Zoon, Ik heb U heden verwekt' (Ps. 2:7). Zoals Hij ook op een andere plaats zegt: 'U bent Priester tot in eeuwigheid naar de orde van Melchizedek' (Ps. 110:4; Hebr. 5:5-6). En op een andere plaats: 'Hij is het zoenoffer voor onze zonden' (1 Joh. 2:2).*

Maar wat een weg heeft Hij moeten volgen, nadat Hij de heerlijkheid had verlaten tot op het ogenblik dat Hij werd begroet door God als Hogepriester naar de orde van Melchizedek. *'Hij die tijdens Zijn dagen in het vlees met sterk geroep en tranen zowel gebeden als smekingen geofferd heeft aan Hem die Hem uit de dood kon verlossen (en Hij is verhoord om Zijn godsvrucht), heeft, hoewel Hij Zoon was, de gehoorzaamheid geleerd uit wat Hij geleden heeft; en volmaakt geworden is Hij voor allen die Hem gehoorzamen een oorzaak van eeuwige behoudenis geworden, door God begroet als hogepriester naar de orde van Melchizedek' (Hebr. 5:7-10).*

Wat een wondermooi onderwerp heeft de apostel hier voor zijn aandacht. Hoe graag zou hij het verder willen uitleggen om de Hebreeuwse gelovigen bezig te houden met een Christus, die verheerlijkt is na te hebben geleden, een hemelse Christus! *'Over Hem hebben wij veel te zeggen' (Hebr. 5:11).* Zoals de apostel veel te zeggen heeft over Hem, die door God begroet is als Hogepriester naar de orde van Melchizedek, heeft God ook veel dingen aan ons mee te delen over de aanbiddelijke Persoon van Zijn geliefde Zoon.

Hebben wij niet de vurige wens om dat te horen? Maakt deze Persoon onze harten niet brandende? Willen wij ons onderweg niet bezighouden met Hem? Wensen we niet op te groeien in de kennis van onze Heer en Heiland, Jezus Christus? Wie zou niet bevestigend antwoorden? Maar is dat alleen met de lippen, of uit de grond van onze harten? Helaas, is het niet al te waar, net als voor de Hebreeënen, dat deze dingen moeilijk te verklaren zijn? En waarschijnlijk ook vanwege dezelfde reden: omdat we traag zijn geworden in het horen!

We zeggen wel graag: *'Wij hebben een dienst nodig, die ons met Christus voedt, die ons de verschillende heerlijkheden van Zijn Persoon voorstelt; die Hem voor onze ogen plaatst als de Zoon van God en de Zoon des mensen; die onze harten*

bezighoudt met Wie Hij is als Heiland, Heer, Herder, Hogepriester en Voorspraak; die het Hoofd van het lichaam verhoogt, de Bruidegom van de gemeente’.

Natuurlijk, de Heilige Geest wil ons met Hem bezighouden en God heeft ieder van ons veel te zeggen over deze heerlijke Persoon, die het enige Voorwerp voor ons hart zal zijn in de eeuwigheid. Maar voor ons zijn deze dingen ook moeilijk te verklaren, omdat we eigenlijk bezig zijn met andere onderwerpen dan Christus. Iemand is pas echt in staat om te luisteren en te begrijpen, als het onderwerp dat wordt voorgesteld zijn hart boeit. Als dat niet zo is, luistert men verstrooid. Zo iemand is niet in staat om de uiteenzetting te volgen.

Een onderwerp is beter te verklaren aan een gehoor, dat erdoor geboeid wordt en dat wenst in te gaan op wat wordt voorgesteld. Maar het is moeilijk uit te leggen aan iemand die eigen gedachten heeft en van wie de geest op andere dingen gericht is. Onze voorgangers waren veel beter op de hoogte dan wij van alle waarheden over de Persoon van Christus. Dat wil zeggen, het geheel van de christelijke waarheid.

Overkomt het ons niet dat wij geschriften ongelezen laten, omdat bepaalde bladzijden voor ons te diep gingen? Maar een vorige generatie haalde hun voedsel er wel uit. De waarheden die de meesten van hen die ons zijn voorgegaan, snel begrepen, zijn voor ons moeilijke kost geworden. Zij begrepen ze sneller door het vernieuwde verstand en doordat hun hart erbij betrokken was. Onze vaders gebruikten ‘vaste spijs’, het voedsel van volwassenen, die hun plaats in Christus begrepen hadden en zich bezighielden met een hemelse Christus. Dat is voor ons vaak een te verheven niveau. Wij hebben melk nodig, het voedsel voor kleine kinderen (Hebr. 5:12-14; zie ook 1 Kor. 3:1-2).

Wij herinneren ons nog wel broeders, die de Heer tot Zich heeft genomen en die waardevolle dienstknechten zijn geweest. Hun dienst is tot rijke zegen geweest voor velen. Natuurlijk, hun geschriften zijn er nog, maar zijzelf kunnen ons niet meer leren, vermanen en aanmoedigen, ons helpen met raad of tussenbeide komen met het gewicht van hun gezag. Hoe vaak hebben we het niet betreurd, dat we vandaag de dag deze gaven uit vorige eeuwen niet meer hebben. Zou het voor God moeilijk zijn om ze nog te geven? Zeker niet! Maar laten we niet vergeten dat God ons Zijn geestelijke zegeningen kan onthouden, zoals Hij vroeger Israël de materiële zegeningen ontnam.

Laten we onszelf de vraag stellen: als wij deze gaven niet meer hebben – behalve hun geschreven dienst –, zou dat dan niet komen omdat wij ‘traag zijn geworden in het horen’? Stellen wij ook nog deze vraag: Zouden wij in deze tijd hun dienst waarderen, de dienst van hen die de Heer in Zijn goedheid heeft gegeven tijdens

het Reveil en in de tijd daarna, terwijl wij zo weinig profiteren van hun geschriften. Deze schriftelijke dienst staat tot onze beschikking, God zij geprezen. Maar er zijn weinigen die erdoor wensen gezegend te worden. Ja, wij zijn traag geworden in het luisteren!

De waarheden, die ons dagelijks voedsel zouden moeten zijn, waarheden over de Persoon van Christus: het zijn dingen waarvan we maar weinig genieten. De Heilige Geest is bezig met niets anders, dan ons geschikt te maken voor de glorie van onze Heer en Heiland. Maar vaak wordt Hij bedroefd, en moet Hij ons eerst herstellen; dat is een verhindering voor Zijn eigenlijke dienst. Zijn dienst bij uitstek is waarover de Heer tegen Zijn discipelen sprak, toen Hij zei: *'Hij zal Mij verheerlijken, want Hij zal uit het mijne nemen en het u verkondigen'* (Joh. 16:14).

Laten we ons verootmoedigen over onze geestelijke traagheid, terwijl we op andere gebieden veel te actief zijn. Laten we stilstaan bij het verlies dat we hierdoor lijden! God heeft ons veel te zeggen over Hem, Die we zo slecht kennen. We zouden moeten branden van verlangen om Hem beter te leren kennen.

Deze dingen zijn moeilijk te verklaren, omdat wij traag zijn geworden in het horen. Men wordt traag als men zich laat overvallen door een geestelijke slaap, als de Persoon van Christus weinig waarde voor ons hart heeft. De Hebreëen hadden de verheerlijkte Christus in de hemel niet meer voor de aandacht, daarom schreef de apostel hun deze brief. Hij stelde hun Christus voor, verhoogd aan de rechterhand van God, door Hem begroet als Hogepriester naar de orde van Melchizedek. Maar terwijl hij hun een hemelse Christus voor ogen stelde, was het toch moeilijk om de dingen uit te leggen die hij wilde zeggen, omdat hun blik omlaag gericht was, in plaats van naar omhoog!

Wij willen in herinnering brengen wat een geachte broeder achttien jaar geleden schreef aan jongeren: ¹ 'Het veronachtzamen van dit Woord is het grote gevaar, dat jonge broeders van de huidige generatie lopen. Ik zou voor alle dingen willen dat jonge christenen zich niet tevredenstellen met het haastig lezen van hun Bijbel, alsof ze daarmee hun plicht vervulden. Dat is haast hetzelfde als de Bijbel niet lezen. Ik zou veel meer wensen dat ze hun Bijbel biddend gingen bestuderen, met de vurige wens door de Heilige Geest onderwezen te worden. Over de geschriften die tot onze beschikking staan, voegde hij eraan toe: 'Veel van deze geschriften hebben

---

¹ Wij bevelen aan: 'Brieven aan jonge broeders', opgenomen in Mess. Evang. 1923 blz. 5. Eveneens zou men moeten lezen de oproep 'Aan de jongeren' in Mess. Evang. 1927 blz. 5. Zie ook: 'De gezonde leer' in Mess. Evang. 1947 blz. 92.

een onvergelykbare waarde om op te bouwen, en de Heer heeft ze u niet gegeven om ongelezen te laten. Diegenen die ze niet lezen, blijven in het algemeen onwetend over de gedachten van God. Sommigen zijn bang voor de vereiste inspanning om zich de inhoud ervan eigen te maken. Zij verachten deze gave van God. Anderen zijn trots en menen voor zichzelf dat ze op eigen kracht de kennis kunnen verwerven, die in deze geschriften te vinden is. Vaak ontvangt die trots zijn verdiende straf, door de onwetendheid waarin deze christenen zich bevinden over grondbeginselen, die jonge kinderen in het geloof bekend zijn.'

Onze voorgangers hebben zich met deze geschriften gevoed en zijn erdoor bevestigd in de kennis van de waarheid, die het Woord ons onderwijst. Het Woord is de waarborg bij uitstek voor hen in boze dagen leven. Lees, bestudeer en overdenk, om ervan overtuigd te raken, de hele tweede Timotheüs brief.

Broeders, bent u voldoende bekend met de hoofdwaarheden, zonder welke het getuigenis, dat aan u is toevertrouwd, niet zou bestaan? Voelt u het belang van deze waarheden? U bent verantwoordelijk deze te handhaven tegenover allerlei sekten in de belijdende christenheid om u heen! De Heer heeft u het voorrecht gegeven er deel van uit te maken, totdat Hij komt. Want het is het laatste getuigenis, er zal geen ander komen. Het is een ernstig feit als u slechts in naam ertoe behoort, want u zult dan de beloning en de zegen ervan missen.

Inderdaad, het is een grote zegen verbonden te zijn met een getuigenis, dat opgericht is voor de laatste dagen. Maar het is tegelijkertijd een grote verantwoordelijkheid, als wij lichtzinnig handelen. Dan kan het einde van onze loopbaan het verlies betekenen van elke beloning. Een kroon verloren, die nooit weer gevonden zal worden! Hebreeën 5:12-14 laat ons de gevolgen van deze geestelijke traagheid zien, tenminste enkele daarvan.

Onze ontwikkeling wordt belemmerd en terwijl we gezien de tijd leraren behoorden te zijn, zijn we geworden als zij die melk nodig hebben. Vast voedsel is te verheven voor ons, het is alleen voor volwassenen. Dat wil zeggen voor hen, die begrepen en verwerkelijk hebben, hun plaats in Christus in de hemelse gewesten. Die door het geloof in de hemel zijn binnengegaan, er wonen en genieten van Christus, 'de grote Hogepriester over het huis van God'. Aan hen zijn de dingen over de Persoon van Christus en de waarheden, die uit de kennis van Christus voortkomen (in feite, zijn het al de waarheden van het christendom) niet moeilijk te verklaren, omdat Christus het voorwerp van hun hart is! Zij hongeren en dorsten naar Hem! Zij zijn niet traag om te horen. Zij worden niet moe om naar Hem luisteren!

‘De volwassenen, die door de gewoonte hun zinnen geoefend hebben om zowel het goede als het kwade te onderscheiden’ (vs. 14). Zouden we ons niet moeten verootmoedigen omdat wij zo weinig onderscheidingsvermogen hebben? Vandaag de dag is het heel moeilijk om het christendom te beleven in een wereld, die rijp is voor het oordeel en te midden van een christenheid die gekenmerkt wordt door lauwheid, onverschilligheid en godsvrucht zonder enige kracht. We hebben onderscheidingsvermogen nodig om trouw te zijn en om te handelen naar de gedachten van God. Helaas hebben we er zo weinig van! Wij zien dikwijls geen kans om de schone schijn eraf te pellen en de werkelijkheid eronder te zien. We noemen soms ‘goed’, wat we toch beslist zouden hebben verworpen, als wij de zinnen geoefend hadden om zowel het goede als het kwade te onderscheiden.

Dit gebrek aan onderscheidingsvermogen is het gevolg van onze geestelijke traagheid, laten we het maar niet ontkennen! Onze harten zijn dikwijls bezig met andere dingen, dan Christus. Daarom luisteren we vaak afwezig naar de dingen, die Hem betreffen. We hebben tot nu toe vooral de schriftelijke dienst bekeken, maar is het niet hetzelfde met de mondelinge dienst? Ezechiël 33:30-32 is ook op ons van toepassing: *‘...de een praat met de ander, ieder met zijn broeder: Kom toch, en hoor wat het woord is dat van de HEERE uitgaat. En zij komen naar u toe als een toestroom van volk, en gaan vóór u zitten als Mijn volk. Zij horen uw woorden, maar zij handelen er niet naar, want zij nemen liefdevolle woorden in hun mond, maar hun hart volgt hun winstbejag. En zie, u bent voor hen als een liefdeslied, met een mooie klank en goed gespeeld. Zij horen uw woorden, maar zij handelen er niet naar’.* Wie traag is in het horen is ‘een vergeetachtig hoorder’, en geen ‘dader van het werk’ (Jak. 1:25).

God heeft ons veel te zeggen over Zijn Zoon. Zijn Woord staat er vol van. Maar die dingen zijn moeilijk te verklaren voor hen die traag zijn in het horen. Zodat we maar heel zwakjes ingaan in de kennis van de heerlijke dingen, die Christus betreffen. Wij verwerklijken maar in geringe mate onze plaats in Hem en met Hem. Wij blijven, in plaats van op te groeien en te ontwikkelen, bij het voedsel voor kinderen, bij de allereerste waarheden van het christendom. Daarom hebben wij niet veel geestelijk onderscheidingsvermogen; en juist dat hebben wij nodig om trouw te wandelen in deze wereld, zowel persoonlijk als gemeenschappelijk.

Die dienst wordt uitgeoefend ‘om de heiligen te volmaken, tot het werk van de bediening, tot de opbouw van het lichaam van Christus; totdat wij allen komen tot de eenheid van het geloof en van de kennis van de Zoon van God, tot een volwassen man, tot de maat van de volgroeidheid van de volheid van Christus, opdat wij niet meer onmondigen zijn, heen en weer bewogen en rondgedreven door elke wind van de leer, door bedriegerij van de mensen, door hun sluwheid om door

listen te doen dwalen, maar terwijl wij de waarheid vasthouden in liefde, in alles opgroeien tot Hem die het hoofd is, Christus' (Ef. 4:12-15).

Christus 'is neergedaald naar de lagere delen van de aarde'. 'Hij die is neergedaald, is ook Degene die is opgevaren boven alle hemelen, opdat Hij alles zou vervullen'. En 'opgevaren naar de hoge heeft Hij de gevangenschap gevangengenomen en heeft de mensen gaven gegeven' (Ef. 4:8-11). Deze gaven worden ons in andere teksten voorgesteld als gaven die van God komen (Rom. 12), of door Christus gegeven (Ef. 4), of door de Geest meegedeeld (1 Kor. 12); zij openbaren altijd de werking van de Geest als zij worden uitgeoefend in gepaste afhankelijkheid. De Heilige Geest werkt dus om de gevolgen voort te brengen, waarover de apostel spreekt in de tekst uit Efeziërs 4:12-15. Hij wil ons opvoeden, zodat wij groeien en volwassen worden, in plaats van kind te blijven.

De Heer heeft Zijn discipelen, voordat Hij hen verliet, de komst van de Heilige Geest aangekondigd op aarde als goddelijk Persoon. Die andere Trooster, die zou komen om bij hen en in hen te blijven (Joh. 14:16, 17, 25, 26; 15:26). Hij heeft hun verteld wat Zijn werk zou zijn ten opzichte van de wereld en ten gunste van de heiligen (Joh. 16:7-15). En Hij voegt eraan toe: *'Nog veel heb Ik u te zeggen, maar u kunt het nu niet dragen'* (vs. 12). De Heilige Geest was nog niet op aarde, bij hen en in hen, om hun deze dingen te laten begrijpen (vs. 13). Het feit dat de Heer hun niet alles kon vertellen wat Hij hun te zeggen had, was dus niet het gevolg van hun geestelijke toestand. Terwijl, toen de apostel de brief aan de Hebreëën schreef, de Heilige Geest er wel was om hen in de hele waarheid te leiden, om de dingen uit Christus te nemen en die hun te verkondigen. Als de apostel, die veel dingen over Christus te zeggen had, gehinderd werd door de moeilijkheden die hij ondervond om hun alles uit te leggen, kwam dit wel door hun geestelijke toestand. De werking van de Heilige Geest in hen werd gehinderd, omdat ze traag waren geworden in het horen.

Wij hebben geprobeerd de voornaamste oorzaken van onze zwakheid te belichten, van ons gebrek aan geestelijke openbaring en van de gebreken die het gevolg ervan zijn. Wij menen vaak ons te kunnen verontschuldigen door te zeggen dat we het niet wisten, maar wij vergeten dat het een schuldige onwetendheid is en daarom niet te verontschuldigen!

Dat God in onze harten mag werken, opdat Christus ons enig Voorwerp wordt. Dan zullen onze oren altijd open zijn en wij zullen nooit traag zijn in het horen. Dan krijgen we het geestelijke onderscheidingsvermogen dat nodig is om in alle omstandigheden te handelen naar de gedachten van God, om het goede te doen en het kwade na te laten. Dat wij ook mogen zeggen: *'Geef dan Uw knecht een verstandig hart, onderscheidende tussen goed en kwaad (1 Kon. 3:9).*

Bron: Le Messenger Evangélique 1951-197; Titel: Des choses difficiles à expliquer

